

Annika er her við at slípa ein stein til. Steinurin verður heftur á ein pinn at halda í, meðan hon slípar

Orð: Randi Myndir: Kalmar

Eyga fyri náttúruni er fortreytin

At slípa steinarnar er ikki so stórt arbeiði sum at finna teir

Karin og Annika við einum úrvali av lutunum, tær hava gjørt

Grannakonurnar Karin Nordere og Annika Gaardlykke í Havn hava fingið sær eitt meira sjáltsamt arbeiði. Tær slípa steinar, sum tær finna úti í náttúruni, og forma teir til prýðislutir. Mest til ringar, hálsprýði. Arbeiði

er tað, sjálvt um tær higartil bara hava havt tað sum frítíðartriv. Nú ætla tær sær at gera meira við ítrivið.

— Vit hava báðar tvær hvør sær altíð gingið nógv úti í náttúruni. Men tvey tey seinastu árin hava vit

verið úti saman og leitað eftir steinum, siga tær.

Leingi hava tær tosað um at gera nakað meira við teirra felags áhugamál. Báðar hava tvær ferðir verið burturi á skeiði í steinslipping og fyri at læra meira um gim-

steinar. Tvær ferðir hava tær eisini havt slípilærarar í Føroyum á vitjan. Í seinastu viku var ein m.a. fyri at seta verkstaðin upp saman við teimum. Ella rættari verkstaðirnar, tí tær hava hvør sín verkstað, men onkrar av

teimum dýrastu maskinunum hava tær keypt felags. Maskinurnar hava tær keypt sær so við og við. Higartil hava tær galdið alt sjálvar, maskinur og skeiðini, tær hava verið á. Nú hjálpti Menn-ingargrunnurin teimum við at fáa slípilæraran til Føroya.

Eisini annað arbeiði

Tær hava stovnað partafelagið Helvdin og ætla at fara at gera meira. Báðar hava tær útiarbeiði eisini, tí hesum arbeiðinum kunnu tær ikki liva av.

At slípa steinarnar er eitt handverk, ið tekur tíð. Grótið er hart, so roknast skal í miðal við trimum tímum at slípa hvønn stein. Tað er skittligt arbeiði, dustið fer víða og gangurin er nógvur, og tí ber illa til at sita leingi í senn við arbeiðinum. Men so hava tær báðar húsið at taka sær av samstundis.

Her eru nokur hálsprýði og beltispenni við feroyskum steini